HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

פנו מקום לבן מאתים מנה. כלומר מקום מצוי יותר בין גדולים לפי כבוד עשרו: **אינו של זה.** בוודאי: **כגליס הללו.** כגבגדים הללו שלוין נראה בעיר כל כך: **לימסי יצא עולם.** נזמן שיש בו עשירים שגומלין (ה) ומזמינין מזונות לעניים והם יגלגלוהו: **מן.** לשון מזונות: **לגון**

יפד של מחריסה. קבליי"ל היא תפיסת יד: **דבר הניטל בשבת.** אינו תפיסת יד ומוסר לחי בעי שקיל ומלי ליה לגברתי: **עשויות.** של גרזן תחיבות גדולות: **מתני' הרי זה חוסר.** דלירה בלא בעלים שמה דירה: **אינו חוסר.** ללקו שמה דירה: **רבי יוסי.** נמי סבירא ליה ללקו שמה דירה מיהו נכרי חוסר שמא יבא היום: **פסיע.** הסיח דירת ביתו מלבו: **גמ' ודוקא נמי.** דעביד איניש דלייר אלל חתנו אבל בנו אין לדס מסיח דעתו מביתו לדור אלל חתנו שמא תתקוטט ויצא: **ללגא.** זכר כנון חתנו: **גורייתא.** נקבה כנון כלתו: **מתני' טור שבין שתי תלירות.** תלין זזו ותליו זזו: **אין ממלאין ריחנו.** זזה ממלא מרחות תביריו אלא כ"ש כו': **בין מלמטה.** בגמ' מפרש: **בין מחוך לוגנו.** אע"פ שאינה נוגעת במים קל הוא שהקילו חכמים במים לחמר היא גוד אחת למחילה ובלבד שתהא בתוך לוגן הבור שתהא כהפסקה: **מן הכותל שביניהם.** שמפסקת בין התלירות ומפסקת על פני הבור ואע"פ שאינה נכנסת לתוך לוגנו: **גמ' נמטה.** דקתמני ג"כ: **נמטה ממש.** שמוך למים ותין לריחין לשתי קנים ליגע במים: **נמעלה.** דקתמני ג"כ: **נמעלה ממש.** שמוך (ב) משפתו מלמעלה שם יגלה היו בכך: **וזה וזה בבור.** לפילו לב"ה לריך שתהא כל מחילת עשרה מלוגן הבור ולפניס: **ורב יהודה אמר נמטה.** דב"ש: **נמטה מן המים.** שתהא המחילה תחובה בקרקעית הבור: **נמעלה.** דב"ה: **נמעלה ממש.** ובהא מקילי שתין קנים לריכין ליגע במים אבל למעלה ממש לא. מעלה דרב יהודה הוא מטה דרב הונא: **דעריבי מיא.** תחת המחילה: **הא עריבי מיא.** על המחילה פעמים שהמים עמוקים מעשרה: **שיתין קנים.** העליונים: **ופו.** לרב יהודה נמי מלינן דב"ה לתמרי למעלה מן המים שמוך למים אבל רחוק מן המים לא: **מ"ם נמעלה ממש.** דהוא רחוק מן המים ללא שתין מחילת הפסק ניכרת במים ועריבי מיא להדיא למטה נמי מתי הפסק אינא הרי אין נוגעין במים: **שיקע רלשי קנים.** התחתונים ובהא פליגי דבית שמאי אינו מחילה המפסקת עד התהום וב"ה אינו היכר מחילה: **קורה ד' מפרש בחורבה.** קורה התחובה מחומה לחומה בחורבה כדרך חורבות הנופלות ונשארים בהן קורות ויש בהחבה הרבעה והיא מוטלת על רחבה מותר לטלטל תחתיה לתמר שני חדיה יורדין וקותמין לסבר לה כרבי ישמעאל בר"י לתמר [לקמן ע"ב] מחילה תלויה מתרת ולית הלכתא כוותיה. ולהכי נקט הרבעה לכי לתמר חדיה יורדין וקותמין יהא בין חלל המחילות הרבעה דמחילה העשויה לפחות מטפח אינה מפסקת. נקבה כגון כלתו: **מתני' טור שבין שתי תלירות.** תלין זזו ותליו זזו: **אין ממלאין ריחנו.** זזה ממלא מרחות תביריו אלא כ"ש כו': **בין מלמטה.** בגמ' מפרש: **בין מחוך לוגנו.** אע"פ שאינה נוגעת במים קל הוא שהקילו חכמים במים לחמר היא גוד אחת למחילה ובלבד שתהא בתוך לוגן הבור שתהא כהפסקה: **מן הכותל שביניהם.** שמפסקת בין התלירות ומפסקת על פני הבור ואע"פ שאינה נכנסת לתוך לוגנו: **גמ' נמטה.** דקתמני ג"כ: **נמטה ממש.** שמוך למים ותין לריחין לשתי קנים ליגע במים: **נמעלה.** דקתמני ג"כ: **נמעלה ממש.** שמוך (ב) משפתו מלמעלה שם יגלה היו בכך: **וזה וזה בבור.** לפילו לב"ה לריך שתהא כל מחילת עשרה מלוגן הבור ולפניס: **ורב יהודה אמר נמטה.** דב"ש: **נמטה מן המים.** שתהא המחילה תחובה בקרקעית הבור: **נמעלה.** דב"ה: **נמעלה ממש.** ובהא מקילי שתין קנים לריכין ליגע במים אבל למעלה ממש לא. מעלה דרב יהודה הוא מטה דרב הונא: **דעריבי מיא.** תחת המחילה: **הא עריבי מיא.** על המחילה פעמים שהמים עמוקים מעשרה: **שיתין קנים.** העליונים: **ופו.** לרב יהודה נמי מלינן דב"ה לתמרי למעלה מן המים שמוך למים אבל רחוק מן המים לא: **מ"ם נמעלה ממש.** דהוא רחוק מן המים ללא שתין מחילת הפסק ניכרת במים ועריבי מיא להדיא למטה נמי מתי הפסק אינא הרי אין נוגעין במים: **שיקע רלשי קנים.** התחתונים ובהא פליגי דבית שמאי אינו מחילה המפסקת עד התהום וב"ה אינו היכר מחילה: **קורה ד' מפרש בחורבה.** קורה התחובה מחומה לחומה בחורבה כדרך חורבות הנופלות ונשארים בהן קורות ויש בהחבה הרבעה והיא מוטלת על רחבה מותר לטלטל תחתיה לתמר שני חדיה יורדין וקותמין לסבר לה כרבי ישמעאל בר"י לתמר [לקמן ע"ב] מחילה תלויה מתרת ולית הלכתא כוותיה. ולהכי נקט הרבעה לכי לתמרי חדיה יורדין וקותמין יהא בין חלל המחילות הרבעה דמחילה העשויה לפחות מטפח אינה מפסקת. נקבה כגון כלתו: **מתני' טור שבין שתי תלירות.** תלין זזו ותליו זזו: **אין ממלאין ריחנו.** זזה ממלא מרחות תביריו אלא כ"ש כו': **בין מלמטה.** בגמ' מפרש: **בין מחוך לוגנו.** אע"פ שאינה נוגעת במים קל הוא שהקילו חכמים במים לחמר היא גוד אחת למחילה ובלבד שתהא בתוך לוגן הבור שתהא כהפסקה: **מן הכותל שביניהם.** שמפסקת בין התלירות ומפסקת על פני הבור ואע"פ שאינה נכנסת לתוך לוגנו: **גמ' נמטה.** דקתמני ג"כ: **נמטה ממש.** שמוך למים ותין לריחין לשתי קנים ליגע במים: **נמעלה.** דקתמני ג"כ: **נמעלה ממש.** שמוך (ב) משפתו מלמעלה שם יגלה היו בכך: **וזה וזה בבור.** לפילו לב"ה לריך שתהא כל מחילת עשרה מלוגן הבור ולפניס: **ורב יהודה אמר נמטה.** דב"ש: **נמטה מן המים.** שתהא המחילה תחובה בקרקעית הבור: **נמעלה.** דב"ה: **נמעלה ממש.** ובהא מקילי שתין קנים לריכין ליגע במים אבל למעלה ממש לא. מעלה דרב יהודה הוא מטה דרב הונא: **דעריבי מיא.** תחת המחילה: **הא עריבי מיא.** על המחילה פעמים שהמים עמוקים מעשרה: **שיתין קנים.** העליונים: **ופו.** לרב יהודה נמי מלינן דב"ה לתמרי למעלה מן המים שמוך למים אבל רחוק מן המים לא: **מ"ם נמעלה ממש.** דהוא רחוק מן המים ללא שתין מחילת הפסק ניכרת במים ועריבי מיא להדיא למטה נמי מתי הפסק אינא הרי אין נוגעין במים: **שיקע רלשי קנים.** התחתונים ובהא פליגי דבית שמאי אינו מחילה המפסקת עד התהום וב"ה אינו היכר מחילה: **קורה ד' מפרש בחורבה.** קורה התחובה מחומה לחומה בחורבה כדרך חורבות הנופלות ונשארים בהן קורות ויש בהחבה הרבעה והיא מוטלת על רחבה מותר לטלטל תחתיה לתמר שני חדיה יורדין וקותמין לסבר לה כרבי ישמעאל בר"י לתמר [לקמן ע"ב] מחילה תלויה מתרת ולית הלכתא כוותיה. ולהכי נקט הרבעה לכי לתמרי חדיה יורדין וקותמין יהא בין חלל המחילות הרבעה דמחילה העשויה לפחות מטפח אינה מפסקת. נקבה כגון כלתו: **מתני' טור שבין שתי תלירות.** תלין זזו ותליו זזו: **אין ממלאין ריחנו.** זזה ממלא מרחות תביריו אלא כ"ש כו': **בין מלמטה.** בגמ' מפרש: **בין מחוך לוגנו.** אע"פ שאינה נוגעת במים קל הוא שהקילו חכמים במים לחמר היא גוד אחת למחילה ובלבד שתהא בתוך לוגן הבור שתהא כהפסקה: **מן הכותל שביניהם.** שמפסקת בין התלירות ומפסקת על פני הבור ואע"פ שאינה נכנסת לתוך לוגנו: **גמ' נמטה.** דקתמני ג"כ: **נמטה ממש.** שמוך למים ותין לריחין לשתי קנים ליגע במים: **נמעלה.** דקתמני ג"כ: **נמעלה ממש.** שמוך (ב) משפתו מלמעלה שם יגלה היו בכך: **וזה וזה בבור.** לפילו לב"ה לריך שתהא כל מחילת עשרה מלוגן הבור ולפניס: **ורב יהודה אמר נמטה.** דב"ש: **נמטה מן המים.** שתהא המחילה תחובה בקרקעית הבור: **נמעלה.** דב"ה: **נמעלה ממש.** ובהא מקילי שתין קנים לריכין ליגע במים אבל למעלה ממש לא. מעלה דרב יהודה הוא מטה דרב הונא: **דעריבי מיא.** תחת המחילה: **הא עריבי מיא.** על המחילה פעמים שהמים עמוקים מעשרה: **שיתין קנים.** העליונים: **ופו.** לרב יהודה נמי מלינן דב"ה לתמרי למעלה מן המים שמוך למים אבל רחוק מן המים לא: **מ"ם נמעלה ממש.** דהוא רחוק מן המים ללא שתין מחילת הפסק ניכרת במים ועריבי מיא להדיא למטה נמי מתי הפסק אינא הרי אין נוגעין במים: **שיקע רלשי קנים.** התחתונים ובהא פליגי דבית שמאי אינו מחילה המפסקת עד התהום וב"ה אינו היכר מחילה: **קורה ד' מפרש בחורבה.** קורה התחובה מחומה לחומה בחורבה כדרך חורבות הנופלות ונשארים בהן קורות ויש בהחבה הרבעה והיא מוטלת על רחבה מותר לטלטל תחתיה לתמר שני חדיה יורדין וקותמין לסבר לה כרבי ישמעאל בר"י לתמר [לקמן ע"ב] מחילה תלויה מתרת ולית הלכתא כוותיה. ולהכי נקט הרבעה לכי לתמרי חדיה יורדין וקותמין יהא בין חלל המחילות הרבעה דמחילה העשויה לפחות מטפח אינה מפסקת.

דעריבי מיא. פי' ואין היכר הפרשה ניישיה לחלל חס יש היכר חעע"פ שהמים בחים מלד זה ללד זה לא קפיד דלמי הוה קפיד לא היה מועיל לחפילו מחילה של ברזל כדאמרינן גמי שהוליאוהו (לעיל דף מח.): **צריך שיראו ראשי קנים למעלה מן המים מטפח.** ואין נרחה כפירוש הקונטרס דב"ש נעו מחילה מפסקת עד התהום חלל שהוא ו' טפחים בתוך המים וחפילו המים עמוקים הרבה ועריבי מיא מחמת המחילה סגי בהכי לב"ש כיון שיש היכר מחילת עשרה בתוך המים וב"ה נעו היכר מחילת עשרה למעלה מן המים ולפחות טפח. **קורה ארבעה מתרת בחורבה.** פי' בקונטרס דלהכי נקט רחב ארבעה דכי לתמרת חודין יורדין וקותמין (ג) יהיה בין חלל המחילה ד' דמחילה העשויה לפחות מטפח חלגה לא שמה מחילה משמע מתוך פירושו דכי אין בו ד' נמי היה חומר פי תקרה יורד וקותם מרוח לחת מ"ם הוי שלר הרוחות מוקפות מחילה והוא עלמו פירש קורה מרחבה מתרת במים בבור שבין שתי תלירות (ד) ונתן על רחבה בחלמע הבור למעלה ולדבריו חתם למה לריך שם קורה מרחבה כיון שבחלירות מוקפות מחילה ואין לריך כי אם להפסיק ועוד קי"ל כרבי דלחמר פי תקרה יורד וקותם וקי"ל (ה) נמי כרבה לגבי חבי דקורה משום היכר ולא משום מחילה היינו משום דבקורה שתינה רחבה כי אם טפח לא לחמר פי תקרה יורד וקותם עד שיהא רחבה מרחבה וכבי נמי מוכח פ"ק דשבת (דף ט.). **גבי** מיסקופה דלפי תקרה בעינן רחבה מרחבה גבי (ו) דקתמר כגון שקירה בשתי קורות ואין בחחד ד' כו' ולחבי נמי דקא חמר קורה משום מחילה נרחה לר"י דלא הוי חלא מדרבנן כמו למען לחמר משום היכר לא חלא לסבר לחבי דשום היכר לא היו מתירין חכמים חת המבוי חלא שעשאוה כמחילה דפי תקרה ולא הוי קורה משום מחילה פירושו כמו לחי משום מחילה להוי לוריינא דלחמרי בפ"ק (דף יב:) הכשירו בלחי חזורק לתוכו חייב והא דקחמר בפ"ק (ג"ז שם:) למילחיה דרב יהודה לחמר מבוי שאינו רחוי לשיתוף הכשירו בלחי חזורק לתוכו חייב הכשירו בקורה חזורק לתוכו פטור חלמע לחי משום מחילה וקורה משום היכר אינו בא לומר דקורה ע"כ משום היכר ולא משום מחילה לחפילו הוי משום מחילה חזורק לתוכו פטור משום חלא הוי מחילה חלא מדרבנן חלא לומר לחי ודאי משום מחילה חבל קורה מלינו למימר משום היכר ומיהו רב יעקב בר חבא שחקשה שם על רבא מיתר על ן"ר יהודה [ה] דלפילו קורה משום מחילה לחורי' טועה היה וליתא לפילו למ"ד משום מחילה לא הוי חלא מדרבנן וכן משמע בסוף כל גוונא (לקמן לה.) דמוכח חבי לרבה מבריית דיתר על כן דשתי מחילות לחוריית מדמתיר בקורה מכחן וקורה מכחן חע"ג דסבר חבי דקורה משום מחילה חלא ודאי לא הוי חלא מדרבנן מיהו י"ם לומות דלדבריו דרבה קח מותיב דסבר דהוי משום היכר: קורה

פנו מקום לבן מאתים מנה ישמעאל ברבי יוסי רבי אביו של זה יש לו אלף ספינות בים וכנגדן אלף עיירות ביבשה אמר לו לכשתגיע אצל אביו אמור לו אל תשגרהו בכלים הללו לפני [ט] רבי מכבד עשירים ר' עקיבא מכבד עשירים בדדרש [י] **רבא בר מרי** [א] ישב עולם לפני אלהים חסד ואמת מן ינצרהו אימתי ישב עולם לפני אלהים בזמן שחסד ואמת מן ינצרהו רבה בר בר חנה אמר כגון יתד של מחרישה אמר רב נחמן תנא דבי שמואל [א] דבר הניטל בשבת אוסר דבר שאינו ניטל בשבת אינו אוסר תניא נמי הכי יש לו טבל יש לו עששית וכל דבר שאינו ניטל בשבת אינו אוסר: **מתני'** [ב] המניח ביתו והלך לשבות בעיר אחרת אחד נכרי ואחד ישראל הרי זה אוסר דברי ר' מאיר ר' יהודה אומר אינו אוסר רבי יוסי אומר נכרי אוסר ישראל [ג] אינו אוסר שאין דרך ישראל לבא בשבת רבי שמעון אומר אפילו הניח ביתו והלך לשבות אצל בתו באותה העיר אינו אוסר שכבר הסיע מלבו: **גמ'** [ג] אמר רב הלכה כר"ש ודוקא בתו אבל בנו לא דאמרי אינשי נבח בך כלבא עול נבח בך גורייתא פוק: **מתני'** [ד] בור שבין שתי חצירות אין ממלאין ממנו בשבת אלא אם כן עשו לו מחיצה גבוה עשרה טפחים [ה] בין מלמטה בין מתוך אוגנו רבן שמעון בן גמליאל אומר בית שמאי אומרים מלמטה ובית הלל אומרים מלמעלה א"ר יהודה לא תהא מחיצה גדולה מן הכותל שביניהם: **גמ'** אמר רב הונא למטה למטה ממש למעלה למעלה ממש וזה וזה בבור ורב יהודה אמר [ו] למטה למטה מן המים למעלה למעלה מן המים א"ל רבה בר רב חנן לאביי הא דאמר רב יהודה למטה למטה מן המים מאי שנא למטה ממש דלא דעריבי מיא למטה מן המים נמי הא עריבי מיא א"ל לא שמיע לך הא דאמר רב יהודה אמר רב ומטו בה משום רבי חייא [ז] צריך שיראו ראשון של קנים למעלה מן המים טפח ותו הא דאמר רב יהודה למעלה מן המים מאי שנא למעלה ממש דלא דעריבי מיא למעלה מן המים נמי הא עריבי מיא אמר ליה לא שמיע לך הא דתני יעקב קרחינאה [ח] צריך שישקע ראשי קנים במים טפח ואלא הא [ט] דאמר רב יהודה קורה ארבע מתרת בחורבה [י] ורב נחמן אמר רבה בר אבוה

תורה אור השלם

1. יַשֵּׁב עוֹלָם לִפְנֵי אֱלֹהִים חֶסֶד וֶאֱמֶת מַן יְנַצְּרֵהוּ: תהלים סא ח

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה מימי וכו' שגומלין חסד ומזמנין: (ב) ד"ה למעלה ממש סמוך לשפתו: (ג) תום' ד"ה קורה וכו' יוכלין וקותמין יהא בין חלל המחילות ד' וכו' לפחות מלרבעה חלל לג: (ד) בא"ד נכון שבין שתי תלירות ונתונה על רחבה וכו' למה לריך קורה כ"ל ומיהא שם ממקן: (ה) בא"ד וקי"ל נמי כרבה לגבי חבי. ר"ח ע' בתוס' פ"ק דף טו ד"ה חבי לטעמיה: (ו) בא"ד גבי הא דקחמר כגון שקירה:

גליון הש"ס

גמ' רבי מכבד עשירים. בלקוטי מהרי"ל שמעם ממהר"ם סג"ל ז"ל ממוך שרבי עלמו היה עשיר מופלג לכך הרגיל עלמו לכבד עשירים כדי להלמידו להעם שיכבדו ג"כ חומו בשביל עשרו ולא בשביל חומעו שלא ילפו להשתמש בכתרה של חורה ליטול עטרם להתגדל בה ע"כ: **תום'** ד"ה קורה וכו' **דאפילו** קורה משום **מחיצה דאוריי'תא.** עיין לעיל דף ח ע"ב תד"ה ומיהו מעיה:

לעזי רש"י

קבילי"א [קיבילי"א]. יתד, וו, זיז.

מוסף רש"י

ר' יהודה אומר אינו **אוסר.** הואיל ואינו בעיר (לעיל מז). **נכרי אוסר.** לף על פי שאינו בעיר שהרי יכול לבא ואין זה היסח הדעת מן הלב, לבל ישכחל משהלך משכן ולא בא מעיר שבא היסח הדעת שהרי לף לה יבא, הלבך כמקן לליא לה להך דיירי בעלים דמי (שם). **לשבות אצל בתו.** משמע לפילו בחותה העיר (שם). **בור שבין שתי חצירות.** פליג בחלר זו ופליג בחלר זו ומחילה בין חלליות ומהלכת ומלויה על פי הבור ואין פחח ביניהם לעיל ז עם זו, אין ממלאין ממנו בשבת. לף זו ולף זו, לפי שמימי חלר זו מגיע לזו (סוכה טז.). **בין מלמטה.** שמוך למים, בין מחוך אוגנו. כלומר בין מלמעלה רחוק מן המים, ובלבד שהמים בחוך לוגן של בור, דמוכחת מילחא דבבבל חוגן של בור המים נעשים, ומפרשינן טעמא (לקמן) שחחילה חלויה מחרת במים, דקל הוא שהקילו חכמים במים לחבל חת החליות ומהלכת על פי הבור שלא ישהקילו חכמים במים לחבל חת החליות ומהלכת על פי הבור שלא ישהא בבבל חוגן של בור המים נעשים, ומפרשינן טעמא (לקמן) שחחילה חלויה מחרת במים, דקל הוא שהקילו חכמים במים לחבל חת החליות ומהלכת על פי הבור ואין פחח ביניהם לעיל ז עם זו, אין ממלאין ממנו בשבת. לף זו ולף זו, לפי שמימי חלר זו מגיע לזו (סוכה טז.). **בין מלמטה.** שמוך למים, בין מחוך אוגנו. כלומר בין מלמעלה רחוק מן המים, ובלבד שהמים בחוך לוגן של בור, דמוכחת מילחא דבבבל חוגן של בור המים נעשים, ומפרשינן טעמא (לקמן) שחחילה חלויה מחרת במים, דקל הוא שהקילו חכמים במים לחבל חת החליות ומהלכת על פי הבור ואין פחח ביניהם לעיל ז עם זו, אין ממלאין ממנו בשבת. לף זו ולף זו, לפי שמימי חלר זו מגיע לזו (סוכה טז.). **בין מלמטה.** שמוך למים, בין מחוך אוגנו. כלומר בין מלמעלה רחוק מן המים, ובלבד שהמים בחוך לוגן של בור, דמוכחת מילחא דבבבל חוגן של בור המים נעשים, ומפרשינן טעמא (לקמן) שחחילה חלויה מחרת במים, דקל הוא שהקילו חכמים במים לחבל חת החליות ומהלכת על פי הבור ואין פחח ביניהם לעיל ז עם זו, אין ממלאין ממנו בשבת. לף זו ולף זו, לפי שמימי חלר זו מגיע לזו (סוכה טז.).

רבינו חננאל

ר' עקיבא וגם ר' היו מכבדים עשירים. והיו דורשין האי קרא ישב עולם, כלומר מי שנתן לו העולם הזה, ישב לפני אלקים בזמן שגומל חסדים, כדכתיב חסד ואמת מן ינצרוהו. **רבה בר רב הונא אמר אפי' יתד** של מחרישה. אם יש לו לבעל חצר באותו הבית הרי זה תפיסת יד. **דבי** שמואל תנא דבר הניטל בשבת אוסר ושאינו ניטל בשבת אינו אוסר. פי' אם יש לבעל החצר בבית ההוא דבר הניטל בשבת, יתכן שיזדמן לבעל הבית ג) ליטול החצר לנטלו ג) בשבת. ויטלנו לבעל החצר שם ותפוסת יד. לפיכך הדר שם אוסר עליו עד שיערב. אבל [אם] הוא דבר שאינו ניטל בשבת, הואיל ואינו ניטל בשבת ג) אין רשות לבעל החצר לאותו בית, לפיכך הדר שם אינו אוסר עליו. **מתני'**, ר' שמעון אומר המניח ביתו והלך לשבות אצל בתו אפילו באותה העיר אינו אוסר על בני חצר. אמר רב הלכה כר' שמעון ודווקא בתו. דאמרינן בתו לא שבקא ליה למיפק מטותיה היום. אבל אם הלך לשבות אצל בנו אוסר. שיתכן לו שיבא היום בחצירו. וכל היכא דחיישינן דלמא אתי בשבת אסור. **מתני'**, בור שבין שתי חצירות אין ממלין ממנה בשבת אלא אם כן עשו לה מחיצה גבוה י' טפחים כר'. אמר רב הונא למטה דקתני במתני' למטה בבור קרוב למים. למעלה למעלה ממש והוא על שפת הבור מתוכו. ורב יהודה אמר למטה מן המים, כלומר יהיו הקנים משוקעין במים למטה מן המים [ט"ו] טפחים. ונראין הקנים למעלה מן המים טפח. למעלה למעלה מן המים. וצריך להיות מחיצת הקנים שהיא י' טפחים נשקעת בתוך המים טפח. פי' חייש רב יהודה' שלא יהיה זה דולה מחצי הבור שהוא רשות חבירו, וכן זה משל זה. לפיכך מצריך ראשי הקנים שיהיו בולטין מן המים למעלה טפח. או חוצבין ראשי הקנים במים טפח. למנוע הדלי מלילך ולחצוב המים מרשות חבירו. (ואי לא) [ואלא] הא דאמר רב יהודה' קורה ארבעה מתיר בחורבה (ברחבה) [בחורבה]. ורב נחמן אמר רבה בר אבוה

כג א מי' פ"ד מהל' עירובין הלכה יד סמג עשין ג טור ש"ע א"ח סי' שפ סעיף ב:

כד ב מי' שם הלכה יג וסמג שם טור ש"ע א"ח סי' שעח סי"ח:

כה ג ד ה ו מי' פ"ג מהלכות עירובין הלכה כח ופט"ו מהלכות שבת הלכה יח סמג עשין ג טוש"ע א"ח סי' שנו סעיף ג וסי' שעו ס"ח:

ג) תוי מוכן ומוזי לט"ל יתכן שחזדמן לבעל החלר לטלטל ליטול החפץ בשבת ויטול לבעל החלר סם פפיסח יד. ג) כ"ה בכ"י ובד"ו שעתיקו לבטלו. ג) תוי ל"ל הכי יש לחוש לבעל החלר וכו'.